Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

P. 1-3 nebst Inventarium

Gerson, Jean

[Straßburg], 1488

Epistola ad eosdem

urn:nbn:de:bsz:31-300759

Visual Library

Sequitur alia epi/ſtola ab eodem cācellario miſſa eiſdem ſtudentib⁹ collegij nauerre pariſieñ.

Ecce paruo/votis veſtris/ſocij ꝛ fratres dilectiſſimi. Nup ſiqui/dem ad vos vnam excogitatio/bus meis litteris expoſui. Hoc bonū pcipue ꝯmonens. q̄tinus electiorib⁹ doctrinis veſtrum ſtudiū inſudaret. Nec enim haberis neceſſe/inſtar virgilij in luto aurū querere. aut ex ſterilis doctrine petra ſugere mel oleūq̄ de ſaxo duriſſimo. Sup addidi colendū ſic itellectum eſſe. vt incul/tus et arid⁹ minime deſereret affect⁹ ſed trā/ſiretis i affectū cordis. Reſcripſiſtis iſta be/niuole vos accepiſſe. et vt tale aliquid plu/ries agerē poſtulaſtis. Sic fiat. ¶ Accipi/te rurſus aliud qd̄ ex familiari vobiſcū allo/cutōne/meum alleuet ſtudium/quod ani/mū īdignabundo luctu plenūq̄ exoneret/amaricatōnis bilem euomat. cui tamē vſq̄ quaq̄ ſua nō deſit vtilitas. ¶ Olim pluri/es ſed nouiſſime crebri⁹ atq̄ pſſidius/in q̄dā ocio aduerſe valitudinis mee/pia medita/tōne recogitaui ſtatū alme vniuerſitatꝭ pa/riſieñ. matris mee/vt abſentiā meā ab ea/ego vnus ex filijs eius minimis/mentꝭ pſē/tia cōpenſarem. Occurrūt animo multa ſp in ea preclaris laudib⁹ attollenda. Aſpicit quippe tanq̄ coruſcus quidā ſol ſpūalis/eccleſiaſticam machinā irradians. errorū quoq̄ tenebroſas caligines/ſua nitenti pu/roq̄ fulgore diſpergens. Videt inſup q̄ſi fluui⁹ ille paradiſi/in quatuor ptes diuiſ⁹/irrigās vniuerſā ſupficiem terre. ¶ Sed heu hic nihil apud nos ex omni parte bea/tū. Ingerunt ſe rurſus cogitatōi mee non pauca lugubria/ꝛ q̄ ſeuerā correctōis aut e/mēdatōis manū exigūt. q̄le ē illō ꝯtētōſe opinionū atꝫ ſententiarū ptialitates quedā illic nimis pertinaces pſtrepūt. que et ſtu/dium veritatꝭ interrumpūt plurimū. ꝛ totū vniuerſitatis corp⁹ actuoſum inq̄etū et pa/rum modeſtum/et tumultuoſum magis q̄ ſua req̄reret pfeſſio/cōſtituūt. Ab his inq̄/etatōnū phaſ ꝯtētionū q̄ fluatib⁹ veli vos q̄ntum exiterit alienos effici Nec fruſtra niti om̄es extupare conat⁹ impbos puerſo/rū. pſertim vbi ex altiori trahunt ſue factio/nis aut impbitatꝭ originem. Capite q̄ di/co. alioq̄n nūq̄ pax vobis. nūq̄ ſecuritas et ſtudio veſtro nūq̄ decēs tanq̄litas dōa/bit. Obſunt pterea ptialitates q̄dā affecta/te. ꝛ vincēdi ptinax animoſitas. pſonarū inſup natōnum/vel pacceptio/vel cōtēpt⁹ Non enim ſinunt ābulare i domo dñi cū ꝯſenſu/p veritatis atꝫ charitatis iter. quod cōmune/pacificum/et a talib⁹ expeditiſſi/mum eſſe debꝫ Cum chriſto eni neq̄ adue/na/neq̄ ſciba/neq̄ barbarus ¶ Alium 2
ſubinde in chriſto cerno vniuerſitatis ſtu/dio defectum et hunc q̄dē maximum. Iſte eſt circa iuuenum diſciplinā in morib⁹ imo ꝛ in fundamētali primitiuorū ſuorū erudi/tione non mediocris defect⁹/aut error. agē/te hoc vt plīmum nimis exuberāti pedago/gorū multitudine. quorū aliq̄ ſalua laude bonorū/ꝛ abſq̄ cōtumelia cuiuſq̄ dixerim vel ceca ignorātia/vel ſegni neglientia. vel queſtuoſa maleq̄ placēte adulatione. vel inepta leuitate vel quod intolerabiliter pe/ſtiferū eſt contagioſo pueriſſime vite exē/plo ipis ſuis ſcholarib⁹ notij ſunt. a q̄b⁹ nō extirpāt malas inclinatōnum radices. ſed nutriunt ꝛ augmētāt. dum vel corrigere eos ne abeant extimeſcunt. vel q꜡ religio pietas q̄ ſordēt eis et ſuum indignum officio de/putāt talia ſuos edocere ſcholares. aut q̄m verent ne docētes illō. qd̄ negligunt/inci/dāt illud impperinm pueris etiam notiſſi/mum/Turpe eſt doctori cum culpa redar/guit ipm. Sic adoleſcētie frena laxant. ſic eunt in ad inuētiōib⁹ ſuis/dimiſſi ſm̄ deſi/deria cordis eorū. ꝛ p vitiorū auia ruunt pci/pites. Fiūt exīde cōtūelioſi. vagi. petulan/tes iobediētes. pni ad īimicicias inferēdas īmpatientiſſimi ad illatas. irreligioſi prete/rea/nihil amplius a paganis ō chriſtiana religione pdocti. Poſtremo vt de q̄buſdā Iudas apl'us ait Macule ſunt. vel vt vul/gus loquitur ſacci carbonum. alter alterū peſſimis modis maculantes. Sed et qua/les. domi ſunt foris in ſmonib⁹ palam fa/ciunt. vbi p ſūma que ibi obſeruanda erat morum modeſtia/inſolentiſſimis atꝫ incō/peſcabilibus ſibilatiōib⁹. geſtib⁹ ꝛ obmur/murationibus omnia cōfundunt et verbū dei cū ſuo euangeliſante probroſe ſpernūt impediunt. turbant. et obrūpunt Nec puū extimandū eſt illud incommodū. quoniā ſatis eſt ſcitum illō. Ar. Non parum refert iuuenem ſic vel ſic aſſueſieri. Et q꜡ certe ex non bñ morigeratis/et ex ſiniſtre inſtructꝭ adoleſcentibus/fiūt iuuenes/atꝫ viri poſt modum/non tm̄ inutiles reipublice vniuer

ſitatis.ſed ipſius etiā totum corpus fedāt/
lacerantq̧ et in bonoꝝ pniciem crudeliter
ſeuiunt. Quid ſane mirandū ſi ex diſcholiſ
diſcipulis fiunt pernicioſi doctores? Neq̧
gradus collatus adimit ſed nequiciam au
get potius ex ſupbia vel latentem foris p/
dit. Deniq̧ ſicubi nutat fundamentū do
ctrine/ideo qꝛ pproꝑe impfecte vel inep/
te collocatū extitit. q̄cq̄d amplioris ſciētie
ſupedificaueris vacillare minus q̧ habere
ſolidi roboris neceſſe eſt. ¶ Hec in ipſa me
ditatione mea video/et cōfundoꝛ plangoꝛ
ſimul et luctu cōcutioꝛ. et vltra quid agam
qualiter ve puideam/quibꝫ vtiliter conque
rar non ſatis inuenio. Scriberem hec ip/
ſis ſigillatim pedagogis. ſed immēſus eēm
et apud eoꝝ plurimoſ nullū habeo mutue
cognitionis ſeu familiaritatis cōmertium
Scriberem ad omnes collectiue. ſed vide
te ne ſtulto laboꝛe cōſumerer. qm̄ et paruiſ
tatis mee zelum plures eoꝝ moꝛe ſuo vl' ir
riderent vel et ſuccēſerent/vel de pſumptio
ne culparent. Credite mihi amariſſima eſt
veritas. ſed neſcio quo pacto apud nullos
eoꝝ amplius q̄ apud litteratos qui ſapien
tes ſunt in oculis ſuis. apud quos oīs vl'
admonitio caritatiua/vel fraterna correſ
ctio cōtumelioſe et vindicande deputaꝰ in
iurie. Poſtremo p̄dicarem talia adoleſcen
tibus ipſis. ſed me abſentem ſcitis/ꝛ ipſi mo
nitoꝛibus aſperi ſunt vt Flaccus ait/atq̧ ob
vehementiſſimos paſſionū ſtrepitus/ob/
ſurderent veritati. Neq̧ verbis rudes eru
diri pn̄t. ſtulticia colligata eſt in coꝛde pue
ri ait Sapiens. ſed virga diſcipline fuga/
bit illam. virga dicit non verba. ¶ Terti⁹
defectus acriter vrget animū qui nouiter ſb/
oꝛtus nō paruo dedecoꝛe in vniuerſitatis
gloꝛia maculā ponit. Pluries itaq̧ relatio
fidedignoꝝ mihi tam ꝓpe q̄ remote degē/
ti ſignificauit deeſſe frequenter ſermones ī
vniuerſitate. etiam dominicales ad clerū
qd̄ nuꝑ aliqd̄ monſtro ſimile et pene into/
lerabile ſemel accidiſſe viſum extitiſſet. Co
goꝛ tum et hoc/tum et alijs quibuſdā/illā
deflere ſciſſuram miſerabilem ꝛ mutilatio/
nem luctuoſam/partis non modice vniuer
ſitatis pariſieñ. pſertim a ſacra theologie fa/
cultate. cuius ſciſſure cām pbuerunt illius
de monteſono erronee temerarie ꝛ impie aſ
ſertiones. Nolo putet aliquis me hoc loco
iuſtificatiōem ſeu defenſionē partis illi⁹ q̄
depulſa vel auulſa eſt/ſuſcepiſſe. fratres p̄
dicatores loquoꝛ. Viderint ipſi quid egerīt
ego enim fidenter ꝛ cōſtanter affirmo con
demnationē erroꝝ pfati de monteſono rō
nabiliter ꝛ catholice factā. que dum deferre
tur in romana curia. ego ipſe baccalari⁹ cur
ſoꝛ tunc exiſtens cū ceteris pcellentiſſimis
atq̧ ſapientiſſimis viris ab vniuerſitate le/
gatis pſens interfui. Sed nunqd̄ q̄ cecide
runt nō adijcient vt reſurgant. quinetiam
pia mater vniuerſitas hec q̄ hactenus filijſ
irata eſt. nūquid tandem mie recoꝛdabitur
aut cōtinebit in ira ſua mias ſuas? Nūqd̄
tot oues paſcue ſue ſi deliquerint aut erra/
uerint/eternaliter abijciet? imo etſi redire
cōtemnerent. exemplū xp̄i pij paſtoꝛis imi
tandū erat vt quererētur. et pia quadam vi
olentia ad ouile ꝓpriū obnitentes traherē/
tur. q̄to amplius dū id totis vt dicitur affe
ctibus ꝛ votis expoſtulant ꝛ p̄canꝰ. At viſ
dere mihi videoꝛ quoſdam nō ſm̄ ſcientiā
zelum habentes qui moꝛ obijcient. Para/
ti inquiūt ſumus eos ſuſcipe. pacem refoꝛ/
mare. ſed integritas fidei ſed vniuerſitatis
honoꝛ. ſed ipſius demū indemnitas a labo
ribus et expēſis p̄termitti nequaq̄ pn̄t. At
uero non ſic loquoꝛ vt talia iudicem negli/
genda. nego tn̄ illa tanta ſeueritatis animo
ſitate requirere debere/et ad viuum vt dꝛ vul
nus ſecari qd̄ in illo de ſillana victoꝛia di/
ctum eſt. exceſſit medicina modū. Chriſtia
ni ſumus et in ſchola caritatiſ quotidie ver
ſamur ſub illo qui ait. Diſcite a me qꝛ mi/
tis ſum et humilis coꝛde. Et Niſi remiſeri
tis peccata ꝛc̄. Ergo nō tam qd̄ liceat ex iu
ris rigoꝛe/q̄ quid expediat exquiraꝰ. Cete
rum memoꝛiter teneo/cur et qualiter p̄mi
tus ab vniuerſitatis cōſoꝛtio/via quadam
indirecta ſegregati ſunt fratres p̄dicti. Sta
tutū eni ꝛ cōcluſum erat vt omnis gradus
et honoꝛis in vniuerſitate expers fieret/qſ/
quis nō iuraret tenere cōdemnatiōem ſup
erroꝛibꝫ p̄dictis ab vniuerſitate pus. de hic
ab epō pariſieñ factā. Diſtulerūt hoc agerꝰ bac
calarij fratribus p̄dictis tunc expediendis
cauſantes ſe a ſupioꝛibus ſuis licentiam
ab hmōi pſtationem iuramenti necdū pe/
tiſſe vel habuiſſe. Ex hac oꝛigine neq̧ gra
dus neq̧ cathedram neq̧ ſermones poſte
rius adepti ſunt. Audiui tn̄ expoſt aut om
nes aut plurimos eoꝝ ad p̄fate conditiōis
adimpletiōem pſto fuiſſe. q̧ ſi etiā nūc vel/
lent nō viderētur penitus nō admittendi.
Attenderent o vtinam omnes/ꝛ benigna

recogitione ſecum tractarent/q̄ſta qual' ve
iactura ſpūalis eſt et fuit/tot hactenus ſer/
mones/tot lectiones / tot ſalubres inſtru/
ctiones/in vniuerſitate ⁊ alibi exide ceſſaſ/
ſe. Quinetiam natural' pietas exigit vt mr̄
filio aberranti. et corpus mēbro egrotanti
cōpaſſione moueat. Deinde conſidera dā
num pꝛius in ſermonibus. in ꝓpoſitionibꝫ
et alijs. tum audi monitionem metro com
prehenſam Si nō vis alijs pcere/parce ti
bi. nec loquar vexationes. opprobria ⁊ car
ceres. ab illis quos loq̄mur platas/q̄ tm̄ mā
ſuetos ⁊ benignos extimatores ad miſeri/
cordiā velocius impēdēdam deflecterent.
Paſſa eſt ex aduerſo fateor vniuerſitas la/
boꝝ ⁊ expenſarum damna plurima. ipa tm̄
meo iudicio leuiter obliuiſcenda aut cōtē/
nenda ſunt ꝑ cōmertio pacis. ꝑ fraterna re
cōciliatione. ꝑ reintegratione tante pri ſab
rupte. tm̄mō fidei ſua integritas. et vniuer
ſitati ſuus honor pmaneant vel fallor l' ſatꝭ
eſt. Exclamabunt fortaſſis ad hec pluri
mi eiuſdem mecum eſſe ſnie. qm̄ pacis zela
tores aut ſunt aut videri volūt. Vereor tm̄
dum ad excuſationē ventū erit. quibuſdaꝫ
coꝝ nihil qđ offerri poſſit ad reconciliati/
onem eius ſufficiat/quin aſſidue calum/
nientur vel fidei vel vniuerſitatis hono/
rem non ſeruari. ita demū neq̄ recōciliatio
vnq̄/neq̄ pax habebitur. Ceterū nō ſum
tam inſolens vt vſurpem diffinire quo pa/
cto ea q̄ ꝑdiximus fides ſcꝫ ⁊ vniuerſitatis
honor illeſi manerent. Hoc vnū apud me
perſuaſum firmiter habeo: poſſe iſta etiam
de facili contingere. ſi ad hoc non dicā om
nes. nō dicam multi ſed pauciſſimi de vni/
uerſitate cum paucis fratribꝫ recta integra
q̄ volūtate operam dare voluerint. Quod
ſi ex corde noluerint quicq̄d ora blanda lo
quantur/nulla via nullis pcibus/nulla ob
latione idipm̄ valebit obtineri. Cur ita ni/
mirum ſemp allegabunt hanc eſſe cām fidi
nec ex ea poſſe quicq̄ remittere. Quid igit
reliquum eſt mihi vt apud ſemetipm̄ q̄ſ/
q̄ redeat conſtituat ante cordis oculos lu/
ctuoſam hanc ſciſſuram cum p̄teritis incō
modis. Videat diligenter et acriter ad re/
parandam hanc iacturam/q̄ſtum facultatꝭ
aut gratie donum/deſup acceperit tūc omi
depoſito cōtentionis ſtudio inquirat pacē
et pſequatur eam. hoc eſt qđ nunc agere ſa
tago. hoc eſt qđ ꝑ vice mea his inſcriptiſ of
fero Porro q̄ſtum pficiam vel obero pro/
ſus in incerto fluctuat animꝰ/noui pub/
licos hoim moreſ/noui q̄ſta iudicioꝝ ſni/
arum q̄ varietas/noui q̄ implacabiles in
domabiles q̄ regnant in quorūdā cordibꝫ
affectiones/q̄ſtum vigeat i coꝝ linguis ob
loquendi libertas effrenis q̄liter in opibuſ
pſequendi bonos/ferox licētia deſeuiat. no
ui deinde quā paucoꝝ eſt bona ⁊ ſolicita fi
de que Jeſu xpi non q̄ ſua ſunt querere.
Hec vt ſcripta ſtudui nō in publicum. ſed
ad paucos traducere q̄s pdeſſe nō obeē cō
ſiderem. Oblatrabant ſcio ſi ad quoſdam
ſcripta hec delata fuerint ferentes indigne
ſimo ꝑ ſcelere vel mutabilitate deputantes
q̄ pacem iacobitarum videar optaſſe aut p
ea verbum ſcriptum ve feciſſe. ſed libera vo
ce fatebor nec illud vnq̄ pudori deputabo
me nūc et pꝰus olim ſp dū modeſte volui vl'
optaui/reconciliatiōem ipoꝝ in medijs et
litibꝫ optauiſſe Pereant qui de nr̄a matris
aut miſtici corpis feda mutilatione gloriā
tur/q̄ non ſanationi ſtudent/ſed medelam
querentibus crudeliter iraſcūtur/et q̄ addi
uiſiōꝫ magis q̄ pulcerrimā vniōem demo
niaca impietate pellūtur/quoꝝ pſecutio ſi
pgunt in pacificos vnitatis amatores fu/
ere ſpnende eſt. ⁊ generoſo aio ſc vtut ꝑede
calcāda hoc ꝑuiſo ne dānoſiꝰ inde naſcat
vniuerſitati vel republica ſcandalū/hoc ei
qđ vehemēter pꝛimeſcēdū cenſeo magꝭ q̄
pſecutiōem ꝓpriam. Nunc ⁊ alias euitaui
palam dicere l' agere aliq̄ q̄ dicēda vel agē/
da ſuggerebat zelus meus/niſi mihi mētō
verat in eis et deuotus. veſtrū igit' erit has
quales q̄ lr̄as vel ꝑdere vt obtegere/dedu
cere rem ad q̄ſdam qui extra ſunt/vel penꝭ
tus omittere. Atm̄ quis ſcit ſi ꝓpitius aſ/
pirabit deus/et dabit voci ſue vocē v'tutis
ex hac rememorationis occaſione/vt audi
entes audiant/⁊ intelligētes intelligāt/ꝫ p
bono pacis adipiſcēdo/benigniori mente
laborent/hoc ē qđ dep̄cor/qđ ſupplico ꝗd
ꝑ illū q̄ pax nr̄a eſt obteſtor. In quo bene
valete mei memores/in orōibus vr̄is. ſcri
ptum Brugis.

Finit.

Incipit apologeti
ca ſiue miſſiua venerabilis mgr̄i Johānis
de Gerſon ſacre theologie doctoris egregij
et cācellarij pariſieñ. ad quēdā monachū do/
mus carthuſie maioris querentē. Vtrum
licitū foret ꝑ ſtudio lectionis ⁊ exercitij ſpi

ritualis conuentum ⁊ pluralitatem diuini of
ficiȷ̈ dimittere. Et q̄ libri eēnt fructuoſius
frequētandi. In qua q̄dē rūſiua p̄mo ep̄la
ris p̄mittitur plogus/ poſt ſubnectūtur de/
cem ⁊ octo cōſideratiōes. In q̄rū p̄mis. xij.
ſuadet̄ cenobitica ſtabilitas. ⁊ arguit̄ ſuſpe
cta loci ſeu cōuentus mutatio ptextu ſeu co
lore maioris q̄etis ⁊ pfectus. In reliq̄s vo
ſex cōſideratiōibꝫ agit̄ de libris a monacho
in diuino officio ⁊ reglaribꝫ obſuātijs cō/
tinue occupato frequentandis.

Gratia vobis et pax. Si inimi
cos iubemur diligere/ q̄to ma/
gis eos q̄ nos diligūt i veritate et
ſinceritate ſalutis. Nihil quippe
ita debitū/ nihil plus nature cōſentaneum
nihil efficacius ad diligi q̄ꝫ redamēs ſi a/
maris. et ames vt ameris. hoc eſt enī ama/
toriū poculū. Seneca teſte/ ſine veneficijs
ſine carmine. ſ. Si vis amari ama. Durū
idcirco videri potuit verbū illud vr̄e cari/
tatis de me et ad me. quis phibet etiā non
amantē diligere. ſed fuerit hoc dictū licen/
tia ſmonis amoroſi q̄ legē neſcit. nec ſe ca
pit ſepe. ¶ Veniā ad alia ſup q̄bꝫ ilico ra/
puit aīmꝰ me ſtilo currēte cōſideratiōes vi
delicet aliq̄ſ annotate p̄ntibꝫ ānectas. Sup
petebāt alie cōſideratiōes plēs ſed laſſitu/
do corporis ⁊ formido tedij cōpeſcuerūt ſcri/
bēte. ¶ Sane ſuadeo p̄mū totū religiōis
ſtudiū tranſire in affectū cordis. nō tamen
accipio p h̄ affectū q̄lēcūq̄ꝫ ſed ſanctum et
caſtū. Nā tranſibant illi de q̄bꝫ pſ. loquit̄ i
affectū prauū. dū pdijt q̄ſi ex adipe iniqui
tas eoꝝ. Hꝫ autor de ſpū et aīa/ breuē inter
ceteras magnas multas a laudabiles/ cōſi
deratiōem iſtā. Affectus inq̄t q̄ eſt ſponta
nea et ſuauis inclinatio ad aliud/ triplici/
ter in nob atēditur. ſ. in ſupiori pte rōis. ⁊
in inferiori ⁊ in imaginatione. Si ſpūs nr̄
ſeq̄tur affectū p̄mū dr̄ hō ſpūalis. ſi ſcdꝫ dr̄
hō rōnalis. ſi tertiū dr̄ hō aīalis. Poteritiſ
in originali ſi placet videre latius. Item q̄ꝫ
in ep̄la beati Bern. ad vr̄os frēs de monte
dei. Fuit opinio celebris q̄ tota theologia
nr̄a deberet magis cēſeri affectiua q̄ꝫ ſpecu
latiua. Rōem aſſignat vnus validaꝫ. q꞉ iu/
bemur redigere oēm intellectū in captiuita
tem in obſequiū xp̄i. Plus eſt igit̄ oīs itel/
lectus theologice ad cultū xp̄i p caritatē ob
ſequiū q̄ꝫ ad ſpeculandum maxime cuꝫ fi/
nis legis ſit caritas. ¶ Rurſum circa moni
tionē infra de lectura doctrinaꝝ. Placet h

addere q̄ ſermones mḡrales qui fiūt ſucci
cte p diſtinctiones valde illuminant intel/
lectū et ſine labore graui demulcēt etiā affe
ctū cū inſpicit ſmo dei viuus ⁊ efficax duꝫ
ad modū loquētis et cōtinētis eidē ſe infū
dit ſuauiter p pticulas ordinatim. Habet̄
q̄ꝫ vberrim materia circa pene ſingula pſal
moꝝ ⁊ alioꝝ diuinoꝝ v̄ba p exercitio me/
ditationis. Exēpli grā. Beatus vir q̄ non
abijt in in cōſilio impioꝝ. hic pōt aſſumi
diſtinctio de beatitudine. Item de viro. Itē
de abire. Item de cōſilio. et ita de reliquis
Demū nō eſt cōſiliū meū vt difficiles q̄ōeſ
et pfundas ſpeculatiōes occupatis in aſſi
duo diuo ſuitio ſibi aſſūet itelligēdas vbi
requirit̄ ociū maximū ac ingenij viuacitaſ
cū diſpoſitione vegeta cerebri/ q̄eta et ſere
na ne forte freneſis aut alia incurrant incō/
moda. Sufficiūt igitur tractatuli faciles ⁊
ad pietatem idonei. Scriptum Lugduni
Anno domini. M. cccc. xxvi. ix. Julij. per
Joh. cancellariū pariſieñ/

Finit ep̄la.

Incipiunt cōſide/ rationes ad ꝓpoſitū q̄s bñ cōſiderare debꝫ religioſus in diuinis multū occupatus/ p ſerenatione conſcientie

Conſideratio prima.

Religioſus ille cōſideret in p̄mis
q̄ dei ꝓuidētia q̄ in ſua diſpo/
ſitione non fallitur deduxerit ip
ſum ad ordinem celebrem et ap
probatū i q̄ iā ita profeſſꝰ ē pꝰ pbatōeꝫ ſolētē
tā vt reſilire faſ nō ſit. Faciat ḡo pia neceſſitate